

01 Vraag van mevrouw Maggie De Block aan de minister van Werk over "de aanpassing van de antipestwet" (nr. 11492)

01 Question de Mme Maggie De Block au ministre de l'Emploi sur "l'adaptation de la loi contre le harcèlement moral" (n° 11492)

01.01 **Maggie De Block** (VLD): Mijnheer de minister, ik kom op het onderwerp nog even terug. In de plenaire vergadering heb ik u al een aantal vragen gesteld, nadat ik in Dag Allemaal het goede nieuws had vernomen van de aanpassing van de antipestwet. Ondertussen heb ik in een krant een persartikel gelezen, waarin u nog meer uitleg gaf.

U hebt gezegd dat er meer nadruk op preventie wordt gelegd. Dat is goed. Er wordt ook meer nadruk gelegd op de rol van de vertrouwenspersoon. De klachten moeten ook meer uitgebreid gemotiveerd zijn.

In antwoord op mijn actuele vraag van 20 april hebt u gezegd dat de omgekeerde bewijslast zo niet hoeft, omdat het u niet van enige logica lijkt te getuigen dat men de juridische en de feitelijke werkelijkheid wetens en willens niet aan mekaar wenst aan te passen.

Ik had u toen ook gevraagd of er voorts in een tweejaarlijkse evaluatie voorzien is, want het is toch dankzij de evaluatie dat de aanpassingen er gekomen zijn. Dat is mij uit dat artikel niet duidelijk geworden.

Mijnheer de minister, in de plenaire vergadering was het zeer rumoerig op de banken toen wij het woord kregen. Ik heb een aantal zaken niet gehoord en wil u daarom mijn vraag opnieuw stellen.

Waarom blijft u vasthouden aan de gedeelde bewijslast, zoals u zegt dat die in de feiten is? Wenst u daaraan niets te veranderen?

Ten slotte, voorziet u in een tweejaarlijkse evaluatie in de toekomst?

01.02 Minister **Peter Vanvelthoven**: Mijnheer de voorzitter, collega, die plenaire zitting was inderdaad zeer rumoerig, al weet ik niet meer

01.01 **Maggie De Block** (VLD): J'ai interrogé le ministre en séance plénière à propos de l'adaptation de la loi anti-harcèlement. Dans l'intervalle, j'ai lu un article de presse dans lequel le ministre fournit des explications plus détaillées. L'accent serait davantage mis sur la prévention et le rôle de la personne de confiance. À l'avenir, les plaintes devront également être motivées de manière plus circonstanciée.

En séance plénière, le ministre m'avait répondu qu'il jugeait inopportune l'instauration de l'inversion de la charge de la preuve. Ne serait-il pas logique d'harmoniser la réalité juridique et la réalité de fait? Pourquoi le ministre persiste-t-il à défendre la charge de la preuve partagée? Le ministre souhaite-t-il apporter des modifications à cet égard?

Procédera-t-on, à l'avenir, à une évaluation bisannuelle? Les adaptations de la loi actuelle trouvent en effet partiellement leur origine dans le rapport d'évaluation.

01.02 **Peter Vanvelthoven**, ministre: L'évaluation de la loi

wat de reden daarvan was. Het ging niet over ons, maar over iets anders.

In de evaluatie van de antipestwet werd niet vastgesteld dat er een probleem was met de gedeelde bewijslast. Sta mij toe dat even toe te lichten. Artikel 32undecies van de welzijnswet bepaalt duidelijk dat de bewijslast pas ten laste valt van de verweerder wanneer een persoon die een belang kan aantonen voor een rechtscollege, feiten aanvoert die het bestaan van geweld, pesterij of ongewenst seksueel gedrag kunnen doen vermoeden. De persoon moet dus niet enkel een belang kunnen aantonen – dat is evident – maar moet eveneens feiten aantonen die het bestaan van pesten doen vermoeden. Indien geen vermoeden van pesten wordt aangetoond, is er geen sprake van omkering van de bewijslast.

De wettelijke realiteit is dus een gedeelde bewijslast. In de praktijk is die er ook, dat maakt de rechtspraak terzake wel duidelijk. Slechts in twee vonnissen de voorbije twee jaar werd pesten aangetoond en in twee vonnissen werd een vermoeden van pesten aangetoond, op een totaal van 75 vonnissen die wij in het kader van deze wetgeving hebben gekend. De rechters oordelen dat duidelijke feiten moeten aangetoond worden vooraleer de bewijslast bij de verweerder komt te liggen. Daarbij hechten ze veel belang aan de interne procedure voor het vermoeden van pesten. Net die interne procedure wordt door deze aanpassing van de wet meer benadrukt. Zowel de juridische als de feitelijke werkelijkheid zijn wel degelijk op elkaar afgestemd. Er is juridisch en feitelijk een gedeelde bewijslast.

Bovendien werd de huidige wetgeving ook ingegeven door de EU-richtlijnen en de omzetting in Belgische wetgeving. Richtlijn 2000/43 betreffende de gelijke behandeling en richtlijn 2000/78 betreffende een algemeen kader van gelijke behandeling op het werk bepalen dat een gedeelde bewijslast moet worden opgenomen. Deze richtlijnen zijn omgezet in de wet van 25 februari 2003 en 15 februari 1999 die de gedeelde bewijslast opnemen. Het zou bijgevolg onlogisch zijn en zelfs contradictorisch om in de antipestwet iets anders te voorzien dan een gedeelde bewijslast.

Wat uw tweede vraag betreft, kan ik u meedelen dat een tweejaarlijkse evaluatie van de antipestwet niet is gepland. Niet dat een evaluatie niet nuttig zou zijn, maar deze kan beter worden georganiseerd indien op het terrein zou blijken dat een evaluatie nodig is. De Algemene Directie Toezicht op het Welzijn op het Werk en de jurisprudentie kunnen ons immers attent maken op problemen. Bovendien verricht de Algemene Directie Humanisering van de Arbeid onderzoek inzake het welzijn op het werk. Dat onderzoek kan ook steeds aanleiding geven tot suggesties ter verbetering van de wetgeving.

01.03 **Maggie De Block** (VLD): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitgebreid antwoord in rustige omstandigheden.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

contre le harcèlement n'a mis en évidence aucun problème relatif à la charge de la preuve partagée. En vertu de l'article 32 de la loi relative au bien-être, la charge de la preuve n'incombe à la partie défenderesse que lorsque les faits invoqués peuvent faire présumer l'existence de violence, de harcèlement moral ou sexuel. Si la présomption de harcèlement n'est pas établie, la charge de la preuve n'est pas inversée.

Dans la jurisprudence, la charge de la preuve partagée est effectivement appliquée. Sur un total de 75 jugements, le harcèlement n'a été prouvé que dans deux cas et la présomption de harcèlement dans deux autres cas. Les juges estiment que les faits doivent être clairement établis avant que la charge de la preuve n'incombe à la partie défenderesse. Les juges attachent à cet égard beaucoup d'importance à la procédure interne, que cet aménagement de la loi contribuera à mettre davantage en avant. La réalité juridique et la réalité dans les faits sont donc correctement accordées.

Par ailleurs, la législation actuelle a été inspirée par les directives européennes 2000/43 et 2000/78 relatives à l'égalité de traitement sur les lieux de travail, qui stipulent que la charge de la preuve partagée doit figurer dans la loi. Ces directives sont transposées dans les lois du 25 février 2003 et du 15 février 1999.